

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Sžf/42/2014                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 9011010227                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 01.07.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jozef Milučký            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:9011010227.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členov senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu, v právnej veci žalobcu: I.L.Group, spol. s r.o. Kukorelliho 60, Humenné, zastúpeného advokátom JUDr. Ivanom Jurčíšinom, Mlynská 26, Košice, proti žalovanému: Ministerstvu financií Slovenskej republiky, Štefanovičova 5, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/22495/2011 - 71 zo dňa 5. septembra 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/189/2011-27 zo dňa 27. novembra 2013, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S/189/2011-27 zo dňa 27. novembra 2013 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia vyššie uvedeného rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. zmenil výrok odvolaním napadnutého rozhodnutia Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky Banská Bystrica (v súčasnosti Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky) č. I/225/9367 - 64659/2011/ 990813 - r zo dňa 13.6.2011 o zamietnutí žiadosti žalobcu zo dňa 9. marca 2011 o obnovu konania vo veci rozhodnutia Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky Banská Bystrica č. I/225/8742 - 61552/2008/990813-r zo dňa 17.7.2008, ktorým bol potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového úradu Humenné (ďalej len „správca dane“) č. 703/230/122 50/08/Čol zo dňa 2. apríla 2008.

Krajský súd takto rozhodol, keď sa stotožnil so žalovaným správnym orgánom, že predmetnú vec posúdil po právnej stránke správne, keď v súlade s § 25 ods. 1 písm. d) zákona konanie vo veci zastavil, pretože žalobca zmeškal lehotu na podanie žiadosti o obnovu konania ustanovenú v § 51 ods. 3 zákona číslo 511/1992 Zb., ktorú nemožno ďalej predĺžiť ani odpustiť jej zmeškanie. Žiadosť o povolenie obnovy konania musí byť podaná do šiestich mesiacov odo dňa, kedy sa žiadateľ preukázateľne

dozvedel o dôvodoch obnovy, najneskôr však do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, ktorého sa obnova konania týka. Podľa krajského súdu je nad všetky pochybnosti zrejmé, že žalobca o existencii dôkazu, ktorý ako nový (novozískaný) predložil vo svojej žiadosti o obnovu konania, vedel oveľa skôr, ako v žiadosti tvrdil, a to po dobu dlhšiu ako 6 mesiacov pred podaním žiadosti (9. marca 2011). Výplýva to z listu žalobcu vo veci "Zaslanie listinných dôkazov" zo dňa 7.7.2008 (doručený Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky 10.7.2008), ktorý bol podaný právnym zástupcom žalobcu. Prílohou tohto listu bol práve znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ č. p. PPZ-7433/KEU-BA-EXP-2007 zo dňa 14.11.2007, na ktorý sa žalobca v žiadosti odvoláva. Znalecký posudok je od 10. októbra 2008 súčasťou administratívneho spisu a jeho závermi sa nepochybne zaoberalo v daňovej veci konajúce Daňové riaditeľstvo SR, ako aj v žalobe proti pôvodnému právoplatnému rozhodnutiu konajúci Krajský súd v Prešove a Najvyšší súd SR. Pokiaľ ide o samotné závery znaleckého posudku, z nich vyplýva len to, že M.W. nemožno vylúčiť ani potvrdiť ako pisateľkou sporného podpisu na faktúre č. 42005 zo dňa 26.8.2005, a preto tento dôkaz nebol spôsobilý ovplyvniť závery pôvodného právoplatného rozhodnutia, ako to tvrdil žalobca.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby najvyšší súd v odvolacom konaní napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie alebo, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. Uviedol, že znalecký posudok v čase rozhodovania Daňovým riaditeľstvom Banská Bystrica rozhodnutím zo dňa 17.7.2008 nemohol preukázateľne odvolací správny orgán mať, nakoľko tento dôkaz bol vyhotovený až 14. novembra 2008 a do trestného spisu bol založený až v roku 2009. Krajský súd v Prešove nemohol na predmetný znalecký posudok ako dôkaz prihliadať, nakoľko nebol prejednávaný v prvostupňovom a ani v odvolacom konaní pred daňovými orgánmi, ale bral ho len na vedomie. Žalobca tvrdil, že sa o výpovedi pani K., aj o znaleckom posudku z grafológie dozvedel až 21.12.2010, a preto ide o nový dôkaz, ktorý žalovaný pred vydaním rozhodnutia o dodatočnom platobnom výmere nemal v držbe. Poukázal na to, že daňový úrad po zrušení svojho pôvodného rozhodnutia odvolacím orgánom nevykonal žiadne dôkazy, hoci v zrušujúcom rozhodnutí mu bol k tomu daný pokyn a znova mylne vychádzal zo svojej predstavy v novom rozhodnutí, že opätovne môže použiť dôkaz získaný v trestnom konaní bez ďalšieho preukazovania skutočnosti, či k zdaniteľnému plneniu došlo. Takáto úvaha v posudzovaní veci neobstoí, je nezákonná a nemôže byť podkladom pre vydanie nového rozhodnutia. Z týchto dôvodov je preto žalobca presvedčený, že jeho návrh na obnovu konania bol dôvodný, správny a podaný včas a názor Krajského súdu v Bratislave by bol akceptovateľný len vtedy, ak by sa ním navrhnutým dôkazom zaoberal Daňový úrad Humenné a v rámci odvolacieho konania Daňové riaditeľstvo Banská Bystrica a následne Krajský súd v Prešove.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné priznať úspech, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 1 veta prvá je pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd prvostupňový rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a súčasne odkazuje na jeho podrobné dôvody vo vzťahu ku všetkým dôvodom podaného odvolania, s ktorými sa krajský súd náležite po stránke skutkovej aj právnej vysporiadal a odvolací súd nevidí dôvod na zopakovanie vecne správnych dôvodov rozsudku krajského súdu.

Podľa § 219 ods. 2 OSP odvolací súd len dopĺňa dôvody prvostupňového rozsudku nasledovne:

Podľa § 25 ods. 1 písm. d/ zákona č. 511/1992 Zb., ak nie je v tomto zákone alebo osobitnom predpise ustanovené inak, daňové konanie sa zastaví, ak daňový subjekt zmeškal lehotu, ktorú nemožno ďalej predĺžiť ani odpustiť jej zmeškanie.

V zmysle § 51 ods. 3 zákona č. 511 /1992 Zb. žiadosť o obnovu konania musí byť podaná do šiestich mesiacov odo dňa, kedy sa žiadateľ preukázateľne dozvedel o dôvodoch obnovy, najneskôr však do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, ktorého sa obnova konania týka. Tieto lehoty nemožno predĺžiť ani odpustiť jej zmeškanie.

Ako vyplýva z administratívneho spisu, žalobca si podal žiadosť obnovu konania dňa 9. marca 2011 a ako dôvod obnovy konania prezentoval znalecký posudok kriminalistického a expertízneho ústavu PZ ČP: PPZ-7433/KEU-BA-EXP-2007 zo dňa 14.11.2007. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že zo samotných záverov znaleckého posudku vyplýva len skutočnosť, že M.W. nemožno vylúčiť ani potvrdiť ako pisateľkou sporného podpisu na faktúre číslo 42005 zo dňa 26.8.2005, a preto aj podľa právneho názoru najvyššieho súdu po vyhodnotení takéhoto dôkazu logicky vyplýva z neho záver, že skutočne nemôže byť spôsobilým ovplyvniť závery pôvodného právoplatného rozhodnutia zo základného konania.

Z hľadiska posudzovania včasnosti žiadosti žalobcu je potrebné poukázať na list zo dňa 7.7.2008 označený ako "Zaslanie listinných dôkazov", ktorý bol doručený Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky dňa 10.7.2008 právnym zástupcom žalobcu JUDr. Ivanom Jurčíšinom. Prílohou tohto listu bol predmetný znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru zo dňa 14.11.2007. Na tento znalecký posudok sa žalobca vo svojej žiadosti o obnovu konania odvoláva. Zo spisového materiálu krajského súdu nesporne vyplýva že Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky sa zaoberalo závermi predmetného znaleckého posudku a táto skutočnosť vyplýva aj z dôvodov jeho rozhodnutia.

Z uvedených skutočností vyplýva, že predmetný znalecký posudok bol ako listinný dôkaz súčasťou spisového materiálu Krajského súdu v Prešove v rámci preskúmavacieho konania a tiež i v pôvodnom odvolacom konaní na Najvyššom súde Slovenskej republiky. Z toho je potom možné jednoznačne vyvodiť záver, že žalobca o predmetnom dôkaze, a to ním predloženom znaleckom posudku vedel už v roku 2008. Vzhľadom na túto skutočnosť nebolo potrebné, aby jednak správne orgány - daňové orgány skúmali na základe žiadosti žalobcu o obnovu konania akékoľvek ďalšie skutočnosti významné pre povolenie obnovy konania a taktiež ani Krajský súd v Bratislave. Z hľadiska právneho významu posúdenia otázky uplatnenia včasnosti žiadosti o povolenie obnovy konania, je potom právne irelevantné v súčasnosti zaoberať sa otázkou či daňové orgány, alebo Krajský súd v Prešove v základnom konaní vyhodnotili správne závery predmetného znaleckého posudku. Je nepochybné, že žalobca už v roku 2008 objektívne disponoval a mal vedomosť o príslušnom znaleckom posudku, ktorý bol napokon i súčasťou písomného materiálu v základnom konaní pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správnych orgánov podľa piatej časti hlavy druhej O.s.p. v konaní na Krajskom súde v Prešove.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd SR rozsudok krajského súdu ako súladný so zákonom potvrdil v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. za použitia ustanovenia § 246c ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ustanovenia § 246c ods. 1 O.s.p. Žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov odvolacieho konania neprináleží.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.